

הפורום למשפט חוקתי

לכבוד

חברי הוועדה

שלום רב,

בהתייחסות לחומר רקע של הישיבה המשותפת לחוק הלאום, כמצורף, אני ממליץ לבחון מחדש את הפרטים הבאים :

(1) כותרת החוק הלאום : חוק יסוד המדינה היהודית במקום חוק יסוד ישראל מדינת הלאום של העם היהודי

העילה לשינוי הכותרת - מדינת הלאום של העם היהודי אינה בהכרח מדינה יהודית במובן הלאומי, המעובדה שמדינה אינה נקראת "יהודה" (שם הממלכה העברית שקמה לאחר פילוג הממלכה הישראלית המאוחדת) אלא "ישראל" (שם הממלכה העברית המאוחדת).

השאלה העולה מניתוח זה היא : מיהו ומהו הלאום של העם היהודי ? יהודי או ישראלי ? אף-על-פי שבספר ויקרא, פרק כ"ד, פסוק י', נמצא את המונח "ישראלי" כביטוי לבן ישראל, לעברי, זו לא המשמעות של אותו מונח כיום, לפי הגדרת הישראליות בחוק האזרחות.

(2) שם המדינה : רפובליקת ישראל היהודית במקום מדינת ישראל

מאחר ואין מעלים כיום על שינוי השם המדינה, מישראל ליהודה, כי הדבר היה גורם ליצירתה מחדש של האזרחות היהודית מימיה של ממלכת יהודה המקראית ולחילוקי דעות עם הממסד הדתי בהקשר ליחס בין אזרחות יהודית, דת יהודית, ולאום יהודי, ניתן לעצב את ישראל כמדינה יהודית בתור רפובליקה שתכיר בכל יהודי אשר הוא, האים בארץ או בגולה, שיבקש לקשור את גורלו לגורלה הלאומי של המדינה היהודית.

הערה : שמה הרשמי של מצריים הוא רפובליקת מצריים הערבית.

בספרות האקדמית למשפטים ולמדע המדינה, "לאום" הוא "גוף האזרחים המאוחדים על ידי היבטים היסטוריים, תרבותיים ודתיים".

כמו כן, באותה ספרות "עם" הוא גוף האזרחים של המדינה. חוק משאל עם מתייחס לאזרחים המדינה בעלי זכות הצבעה.

עם ישראל הפך להיות העם היהודי לאחר כינונה של ממלכת יהודה המקראית בתור עם הקשור למדינתו על ידי האזרחות.

כאשר מדברים כיום על העם היהודי בלי לתת לעם היהודי ממוטת מדינית מונעים מהלאום היהודי לחדש את קיומו כלאום ממלכתי.

ברפובליקת ישראל היהודית ניתן לקבוע כי עם ישראל מהווה את הלאום היהודי בתור מציאות מדינית.

בעידן בו האפיפיור פרנסיסקוס הצהיר כי כל נוצרי הינו יהודי בנפשו נוכח האמונה בישו היהודי, יש לבחון מחדש האים ברצוננו לעצב את המדינה היהודית כמדינה של לאום ממלכתי או כמדינה של קבוצת דת, מאחר ובהעדר של ממלכתיות, הזהות היהודית מפסידה את מהותה הלאומית.

(3) המלצות

א. לקבוע סעיף הקובע כי ישראל היא המדינה היהודית וכי הלאום היהודי מהווה לאום ממלכתי.

ב. לקבוע סעיף הקובע כי ישראל היהודית היא תחייתה של ישראל המקראית על מנת לבטא את הקשר הלאומי בין כל יהודי ויהודי אל המדינה היהודית.

ג. לקבוע סעיף הקובע כי הזהות היהודית של המדינה היהודית מושתתת בהיבטים אתניים ודתיים כאחד, על מנת למנוע את הפיכתה של ישראל למדינת דומה למדינת וותיקן שאינה מתבססת בלאום הוותיקני (שאינו קיים) אלא בדת הקתולית בלבד.

בברכה,

אשר בן-שלמה

מנהל הפורום למשפט חוקתי